

นโยบายความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจของญี่ปุ่นต่อไทย

นางสาวปริยารัตน์ โล่ห์วิสุทธิ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒๕๒๘

ISBN 974-564-758-1

009013

I16529960

JAPAN'S POLICY ON ECONOMIC ASSISTANCE TO THAILAND

Miss Priyarat Lovisuth

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts

Department of International Relations

Graduate School

Chulalongkorn University

1985

ISBN 974-564-758-1

หัวข้อวิทยานิพนธ์

นโยบายความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไทย

โดย

นางสาวปริยารัตน์ โล่ห์วิสุทธิ์

ภาควิชา

ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

อาจารย์ที่ปรึกษา

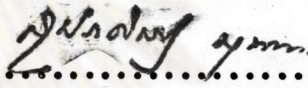
ศาสตราจารย์ ดร.เชียน อีระวิทย์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

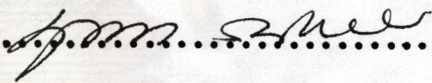
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรัชย์ หวันแก้ว

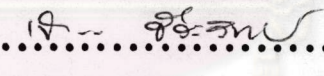

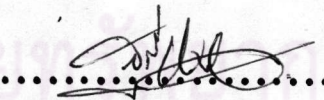
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการ
ศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุประทีป ชูมนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.กุสุมา ลนิทวงศ์ ณ อยุธยา)

..... กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.เชียน อีระวิทย์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุธี ประศาสน์เศรษฐ)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์	นโยบายความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจของญี่ปุ่นต่อไทย
โดย	นางสาวปริยารัตน์ โล่ห์วิสุทธิ์
ภาควิชา	ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ศาสตราจารย์ ดร.เชียน ธีระวิทย์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรัชย์ หวันแก้ว
ปีการศึกษา	๒๕๒๗

บทคัดย่อ

ญี่ปุ่นเป็นประเทศที่ให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจเป็นจำนวนมากแก่ประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลาย นอกเหนือจากเหตุผลทางด้านมนุษยธรรมและสำนักแห่งการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันแล้ว ญี่ปุ่นยังได้อ้างเหตุผลในการให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจของตนว่าเป็นไปเพื่อสนองตอบต่อความคาดหวังที่ประเทศกำลังพัฒนามีต่อญี่ปุ่นในฐานะแม่แบบแห่งการพัฒนา เพราะญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีใช้ตะวันตกประเทศเดียวที่พัฒนาอุตสาหกรรมได้สำเร็จ แต่เหตุผลสำคัญที่สุดของญี่ปุ่นในการให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจก็คือ การที่ญี่ปุ่นตระหนักว่า ตนเป็นประเทศที่ขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติ และจำเป็นต้องทำการค้าเพื่อความอยู่รอด ฉะนั้นการให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจจึงเป็นวิธีที่จะช่วยรักษาความสัมพันธ์อันดีหรือเป็นเครื่องมือต่อรองกับประเทศที่เป็นแหล่งอุปทานวัตถุดิบ และพลังงานที่ญี่ปุ่นต้องการนั้น รวมทั้งช่วยขยายตลาดสินค้า ขยายแหล่งการลงทุนสำหรับญี่ปุ่นด้วย ซึ่งจากการศึกษาพัฒนาการของความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจของญี่ปุ่นนับตั้งแต่ภายหลังสงครามโลกครั้งที่สองจนถึงปัจจุบัน พบว่าญี่ปุ่นได้ดำเนินนโยบายความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจโดยมีเหตุผลประการหลังนี้ เป็นสำคัญ และเป็นแรงผลักดันในการกำหนดนโยบายของผู้นำญี่ปุ่นตลอดจนข้าราชการ นักธุรกิจมาทุกยุคทุกสมัย

อย่างไรก็ตามในการปฏิบัติแล้ว นักการเมือง ข้าราชการ และนักธุรกิจต่างก็มีความขัดแย้งกันในแง่ของแนวทาง วิธีการปฏิบัติ ตลอดจนผลประโยชน์เฉพาะส่วนของตน จากการศึกษาพบว่า การกำหนดนโยบายความช่วยเหลือตกอยู่ในมือของผู้นำพรรคเสรีประชาธิปไตยเพียงไม่กี่คน ในขณะที่พรรคฝ่ายค้านอื่นๆ ให้ความสนใจต่อปัญหาความช่วยเหลือค่อนข้างน้อย ทำให้

รัฐสภาไม่ค่อยมีบทบาทในการกำหนดนโยบายด้านนี้เท่าใดนัก ข้าราชการก็มีส่วนสำคัญไม่น้อย ในฐานะเป็นผู้ให้ข้อมูลต่างๆแก่รัฐบาลและรัฐสภาเพื่อประกอบการตัดสินใจ ฝ่ายนักธุรกิจซึ่งมีส่วนได้ส่วนเสียอย่างมากจากความช่วยเหลือของญี่ปุ่นก็มีช่องทางที่จะติดต่อแลกเปลี่ยนหรือแม้กระทั่งใช้อิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายได้ในระดับหนึ่งด้วย

ปัจจุบันประเทศไทยเป็นประเทศที่รับความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจจากญี่ปุ่นมากเป็นอันดับหนึ่งในบรรดาแหล่งความช่วยเหลือทวิภาคีด้วยกัน จากการศึกษาพบว่า ญี่ปุ่นมีนโยบายความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจต่อไทยในทำนองเดียวกับนโยบายความช่วยเหลือที่ญี่ปุ่นให้กับประเทศที่กำลังพัฒนาอื่นๆคือ ญี่ปุ่นได้ใช้การจ่ายค่ากึ่งปฏิกรรมสงครามเป็นช่องทางที่ช่วยเปิดตลาดสินค้าออกของญี่ปุ่นขึ้นในไทยภายหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ต่อมาในช่วงที่ญี่ปุ่นดำเนินนโยบายการให้ความช่วยเหลือเพื่อพัฒนาการนำเข้า ญี่ปุ่นก็ได้ให้ความช่วยเหลือในรูปของการให้เปล่าและความช่วยเหลือทางวิชาการแก่ไทย เพื่อพัฒนาปริมาณและคุณภาพของผลผลิตที่มีศักยภาพจะเป็นสินค้าออกไปสู่ญี่ปุ่นได้ ความช่วยเหลือเหล่านี้มีส่วนทำให้ไทยต้องนำเข้าสินค้าทุนจากญี่ปุ่นเป็นจำนวนมาก ก่อให้เกิดการพึ่งพาในด้านของอะไหล่ การซ่อมบำรุง และเทคโนโลยีตามมา ทำให้ไทยกลายเป็น "ลูกค้าเชลย" ของญี่ปุ่นตลอดไป ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาของรัฐบาลญี่ปุ่นในรูปของเงินกู้ยืมเครดิตช่วยในการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมแก่การลงทุนของ เอกชนญี่ปุ่นขึ้นในประเทศไทย ในช่วงปลายทศวรรษ ๑๙๗๐ ต่อต้นทศวรรษ ๑๙๘๐ ญี่ปุ่นได้ให้ความสำคัญแก่การรักษาความมั่นคงแบบเบ็ดเสร็จเป็นอย่างมาก โดยถือว่ามาตรการต่างๆทั้งมาตรการทางทหาร นโยบายต่างประเทศและนโยบายความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจล้วนเป็น เครื่องมือสำคัญในอันที่จะรักษาความมั่นคงแบบเบ็ดเสร็จดังกล่าวให้แก่ญี่ปุ่นด้วย เหตุนี้ญี่ปุ่นจึงให้ความสนับสนุนต่อความพยายามในการพัฒนาชนบทของไทยเพื่อบรรเทาความไม่พอใจของประชาชนในชนบทที่เกิดขึ้น เพราะความเหลื่อมล้ำแตกต่างระหว่างเมืองกับชนบทระหว่างคนมั่งมีกับคนยากจน เพื่อป้องกันการแผ่ขยายของอิทธิพลคอมมิวนิสต์ภายในประเทศ รวมทั้งให้ความช่วยเหลือทาง เศรษฐกิจที่มีผลต่อการรักษาความมั่นคงตามชายแดนไทย การให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจพร้อมๆไปกับการเพิ่มบทบาททางการเมืองระหว่างประเทศได้มีส่วนช่วยเสริมสร้างเกียรติภูมิชื่อเสียงให้กับญี่ปุ่น ทำให้ญี่ปุ่นซึ่งเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจสามารถได้เข้าไปสู่ความเป็นผู้นำทางการเมืองในภูมิภาคแถบนี้ในอนาคตอันใกล้

Thesis Title Japan's Policy on Economic Assistance to Thailand.

Name Priyarat Lovisuth

Department International Relations

Thesis Advisor Khien Theeravit, Ph.D
 Surichai Wan-kaew

Academic Year 1984

Abstract

Japan has been giving a large volume of economic assistance to developing countries and has become one of the largest donor countries since the 1960s. Apart from humanitarianism and interdependence between developed countries and developing countries cited by Japan as rationales behind her economic assistance policy, Japan proclaims that it is her obligation to fulfill the expectations of those developing countries who look upon her, the sole non-western country ever succeeded in industrialization, as a development model. However, the main rationale behind Japanese economic assistance originates largely from an awareness that the country lacks natural resources and that the economic survival of the country depends heavily on external trade. Therefore, economic assistance is perceived by Japanese policy makers as a means of maintaining a good relationship or even a bargaining power vis a vis developing countries who not only supply raw materials and energy indispensable to Japanese economy but are also markets and locations for Japanese overseas investments. The study of the evolution of Japanese economic assistance after the Second World War up to the present indicates that Japan's economic assistance has been primarily motivated by the latter reason which has up to now been the main driving force behind decisions taken by Japanese political leaders, bureaucrats and businessmen.

In actuality however, politicians, bureaucrats and businessmen differ in their strategies and approaches, and clash over their interests. Results of the study show that a small group of leaders from Liberal Democratic Party dominates the decision making on economic assistance policy whereas other opposition parties not only show little concern with the issue but in practice they are made powerless by the LDP majority. This means that the role of the Diet in determining economic assistance policy is minimal. The role of the bureaucrats on the other hand is quite significant since they provide information required for the decision making of the Cabinet and the Diet. The businessmen whose interest are closely related to economic assistance also try to have a say in the issue and in effect, have been influential in the formulation of economic assistance policy to a certain extent.

At present, Japan is one of the biggest bilateral aid donors for Thailand. The study shows that Japan's approach to economic assistance in the case of Thailand does not differ much from those towards other developing countries. Japan used semi-reparation as a way to open up new market in Thailand after the Second World War. Later on the form of economic assistance changed into that of grant and technological assistance to help improve the quality and increase the quantity of exportable products. Such assistance meant in practice that Thailand has to import a significant amount of capital goods from Japan and that, in turn, made Thailand a captive customer for Japanese spareparts, maintenance and technology. Yen credits helped improve the infrastructure and, thus, prepare a favourable investment environment for Japanese private enterprises in Thailand. Towards the end of the 1970s and the beginning of the 1980s, Japan adopted the total security policy concept which incorporated military measures, foreign policy and economic assistance policy. In this context, Japan assisted in rural development of Thailand in order to alleviate grievances and discontent of the rural people borne out of economic, social and political inequality so as to help contain communism within the country. Economic assistance provided by Japan

also assisted indirectly in maintaining the stability along Thai-Kampuchean border. The economic assistance together with the increasing role in international politics also leads to the creation of the prestige of Japan now an economic leader and puts her on a stable path towards assuming the future role as the political leader of Asia.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ก็ด้วยคำแนะนำปรึกษา ความร่วมมือ และที่สำคัญก็คือ กำลังใจอันอบอุ่นที่ผู้เขียนได้รับจากอาจารย์ นักวิชาการ และมิตรสหายที่ใกล้ชิด

ผู้เขียนใคร่ขอขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.เขียน ชีระวิทย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำที่มีประโยชน์ตลอดจนช่วยแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนเป็นที่เรียบร้อย ผู้เขียนใคร่ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรัชช ทรนแก้ว อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ซึ่งได้ให้ความช่วยเหลือ และชี้แนะช่องทางในการติดต่อกับนักวิชาการญี่ปุ่น ทำให้ได้ข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวกับญี่ปุ่นมาเป็นอันมาก นอกจากนี้งานเขียนทางวิชาการที่มีคุณค่าหลายชิ้นของรองศาสตราจารย์ ดร.สุธี ประศาสน์-เศรษฐ ได้มีอิทธิพลต่อแนวความคิดในการมองปัญหา และการวิเคราะห์ปัญหาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้อย่างมาก ผู้เขียนจึงใคร่ขอขอบพระคุณท่านไว้ในโอกาสนี้ด้วย

ผู้เขียนขอขอบคุณนักวิชาการชาวญี่ปุ่นหลายท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักวิชาการญี่ปุ่นที่สถาบันเศรษฐศาสตร์พัฒนาการ (Institute of Developing Economies) สำหรับน้ำใจไมตรี คำแนะนำ และความร่วมมือในการให้ข้อมูลเอกสารเกี่ยวกับญี่ปุ่นหลายชิ้น ผู้เขียนขอขอบคุณเป็นพิเศษสำหรับศาสตราจารย์ โยชิโนริ มุราอิ แห่งมหาวิทยาลัยโซเฟีย คุณเชกิโกะ โออิตะ อดีตครูใหญ่โรงเรียนภาษาญี่ปุ่นที่อาเซมิ บุงชะโคคัง และคุณฟูเซ่ เจ้าหน้าที่ของอาเซมิ บุงชะโคคัง ที่ให้กำลังใจและความช่วยเหลือแก่ผู้เขียนโดยไม่นึกถึงความยากลำบาก และที่สำคัญผู้เขียนขอขอบคุณคุณเชอิจิ อุโตะ ผู้ที่ทำให้ผู้เขียนสามารถถ่ายถอดข้อมูลภาษาญี่ปุ่นหลายชิ้นออกมาเป็นภาษาไทยได้

ผู้เขียนซาบซึ้งในน้ำใจของมิตรสหายทั้งที่คณะรัฐศาสตร์ และคณะอักษรศาสตร์ที่ให้กำลังใจและความช่วยเหลือผู้เขียนตลอดมา ผู้เขียนขอขอบคุณ คุณอารีย์ พงษ์ไชยโสภณ คุณมาลี น้อยไร่-ภูมิ คุณเรวดี วามันัฐจินดา คุณกอบพร จันทนาคร คุณอิรวาดิ ไตลังคะ และคุณนงลักษณ์ เจียรนิลกุลชัย สำหรับการตรวจอักษรการพิมพ์แก้ไข และกำลังใจอันอบอุ่นที่มีความหมายยิ่งต่อผู้เขียน ผู้เขียนขอขอบคุณอรพรรณ ณ บางช้าง นักวิจัยประจำสถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมิตรรักของผู้เขียนสำหรับกำลังใจและความช่วยเหลือในแทบจะทุกด้าน

สุดท้าย ผู้เขียนใคร่ขอใช้โอกาสนี้กราบขอบพระคุณที่สวามิภักดิ์ของผู้เขียนที่ได้ให้การสนับสนุนด้านการเงิน และให้ความเข้าใจมาโดยตลอด ผู้เขียนจงรำลึกถึงความเมตตาที่ได้รับนี้เสมอไป

ปรียารัตน์ โล่ห์วิสุทธิ์

คำย่อ

คำย่อ	ย่อมาจาก	ศัพท์ภาษาไทย
DAC	Development Assistance- Committee	คณะกรรมการความช่วยเหลือเพื่อ- การพัฒนา
Exim Bank	Export-Import Bank of Japan	ธนาคารเพื่อการส่งออกและการนำ- เข้าแห่งประเทศไทย
GATT	General Agreement on Trade- and Tariff	ข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าและภาษี- ศุลกากร
GE	Grant Element	สัดส่วนที่ให้เปล่า
GNP	Gross National Product	ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ
IMF	International Monetary Funds	กองทุนการเงินระหว่างประเทศ
JICA	Japan International - Cooperation Agency	สำนักงานความร่วมมือระหว่าง- ประเทศแห่งญี่ปุ่น
JEMIS	Japan Emigration Service	บริการการออกนอกประเทศของ บุคลากรญี่ปุ่น
JETRO	Japan External Trade Organization	องค์การการค้าต่างประเทศแห่งญี่ปุ่น
KEIDANREN	Keizai Dantai Rengōkai	สหพันธ์องค์กรเศรษฐกิจ (เคดันเรน)
LDC _s	Less Developed Countries	ประเทศที่พัฒนาน้อยกว่า
LDP	Liberal Democratic Party	พรรคเสรีประชาธิปไตย
MNC _s	More Developed Countries	ประเทศที่พัฒนามากกว่า
NIC _s	Newly Industrialized Countries	ประเทศที่พัฒนาอุตสาหกรรมใหม่
NVDP	New Village Development Programme	แผนการพัฒนาหมู่บ้านใหม่

คำย่อ	ย่อมาจาก	ศัพท์ภาษาไทย
ODA	Official Development Assistance	ความช่วยเหลือของรัฐบาลเพื่อ - การพัฒนา
OECD	Organization for Economic Cooperation and Development	องค์กรเพื่อความร่วมมือทาง - เศรษฐกิจและการพัฒนา
OECF	Overseas Economic Cooperation Fund	กองทุนความร่วมมือทางเศรษฐกิจ - โพ้นทะเล
OOF	Other Official Flows	เงินช่วยเหลืออื่น ๆ ของรัฐบาล
OTCA	Overseas Technical Cooperation Agency	สำนักงานความร่วมมือทางเทคนิค - โนโลยีโพ้นทะเล
PBC	Pacific Basin cooperation	ความร่วมมือทางเศรษฐกิจภาค - พื้นแปซิฟิก
PF	Private Flows	ความร่วมมือทางเอกชน
UNCTAD	United Nations Conference on Trade and Development	การประชุมสหประชาชาติว่าด้วย - การค้าและการพัฒนา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๓. แนวความคิดและการกำหนดนโยบายความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจของญี่ปุ่น ๓๖

ศึกษาเกี่ยวกับการขยายอิทธิพลไปทางเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียใต้ของ
ญี่ปุ่น ๓๗

ชุดความคิดทรีน ๔๑

จาก "ความร่วมมือทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก" ของโอฮิระ ถึง "การ
พัฒนาทรัพยากรมนุษย์" ของชูซูกิ ๔๒

การกำหนดนโยบายความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจของญี่ปุ่น ๔๗

รัฐสภา พรรคการเมือง และคณะรัฐมนตรี ๔๗

หน่วยราชการ ๕๒

กลุ่มธุรกิจ ๕๘

 ก. ผลประโยชน์ของกลุ่มธุรกิจ ๕๘

 ข. "โลกธุรกิจ" และบทบาทในการกำหนดนโยบายของรัฐบาล ๖๒

๔. นโยบายความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจของญี่ปุ่นต่อไทย ๗๐

ความนำ ๗๐

รูปแบบและลักษณะของการให้ความช่วยเหลือของญี่ปุ่นต่อไทยที่ผ่านมาจนถึง
ปัจจุบัน ๗๒

 การจ่ายค่าปฏิกรรมสงคราม ๗๒

 การให้เงินกู้ยืมเครดิต ๗๖

 การให้ความช่วยเหลือแบบให้เปล่าและความช่วยเหลือทางวิชาการ..
บทบาทของความช่วยเหลือของญี่ปุ่นต่อไทยในการสนองผลประโยชน์ของ
ญี่ปุ่น ๘๗

 ส่งเสริมการค้า ๘๘

 ส่งเสริมการลงทุน ๙๔

 รักษาความมั่นคงแบบเบ็ดเสร็จ ๑๐๐

 ก. ปัญหาภัยพม่าและภัยคุกคามจากเวียดนาม ๑๐๐

 ข. การพัฒนาเพื่อความมั่นคงภายในของไทย ๑๐๔

ปรับปรุงภาพพจน์ของญี่ปุ่น	๑๑๐
สรุปและอภิปราย	๑๑๖
5. บทสรุป	๑๑๘

สารบัญตาราง

๑. การจ่ายค่าปฏิกรรมสงครามและกิ่งปฏิกรรมสงครามของญี่ปุ่น	๑๐
๒. ดัชนีผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติต่อหัวของญี่ปุ่น	๑๒
๓. การจ่ายค่าปฏิกรรมสงครามของญี่ปุ่น เปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวม ประชาชาติ	๑๔
๔. ความช่วยเหลือของรัฐเพื่อการพัฒนา (ODA) ของญี่ปุ่น ๑๙๖๑-๑๙๘๒ ..	๑๗
๕. ความช่วยเหลือของรัฐเพื่อการพัฒนา (ODA) ของญี่ปุ่น แจกกระจายตาม ภูมิศาสตร์	๑๘
๖. โครงสร้างความต้องการพลังงานของญี่ปุ่น ๑๙๗๖	๒๓
๗. รายการการจัดซื้อสินค้าและบริการโดยเงินเยนพิเศษ	๗๔
๘. โครงการเงินกู้เยนเครดิตของไทยแบ่งตามภาคเศรษฐกิจ	๘๑
๙. เงินกู้เยนเครดิตจากกองทุนความร่วมมือทางเศรษฐกิจโพ้นทะเล (OECF) แบ่งตามประเทศผู้รับ	๘๒
๑๐. ความช่วยเหลือในรูปแบบของเงินทุนที่รัฐบาลญี่ปุ่นให้กับรัฐบาลไทย	๘๔
๑๑. การแลกเปลี่ยนทางการค้าระหว่างญี่ปุ่นกับไทย	๘๖
๑๒. ทูลการชำระเงินและหนี้ต่างประเทศภาครัฐบาล	๘๓
๑๓. ความช่วยเหลือสำหรับผู้อพยพที่ญี่ปุ่นให้แก่ไทย ปี ๑๙๘๐	๑๐๒
๑๔. ประเภทของโครงการและสัดส่วนของงบประมาณที่ได้รับอนุมัติสำหรับ แผนพัฒนาหมู่บ้านใหม่	๑๐๔

สารบัญกราฟ

๑.	ความช่วยเหลือของรัฐเพื่อการพัฒนาระหว่างรัฐบาลต่อรัฐบาลของญี่ปุ่น แจกกระจายตามผู้รับรายใหญ่	๑๘
๒.	มูลค่าสุทธิของความร่วมมือทางเศรษฐกิจของญี่ปุ่นต่อ GNP	๓๑
๓.	ความช่วยเหลือของรัฐเพื่อการพัฒนาของญี่ปุ่นเปรียบเทียบกับประเทศ สมาชิกคณะกรรมาธิการเพื่อการพัฒนา (DAC) อื่นๆ	๓๑

สารบัญภาพ

๑.	การกำหนดนโยบายความช่วยเหลือของญี่ปุ่น	๖๗
๒.	การบริหารความช่วยเหลือของญี่ปุ่น	๖๘
๓.	โครงสร้างการบริหารความช่วยเหลือของญี่ปุ่น ๑๙๗๘	๖๘
๔.	สัดส่วนการลงทุนในโครงการอุตสาหกรรมโชด้าแอส	๘๘
๕.	ความร่วมมือทางเศรษฐกิจของญี่ปุ่น : รูปแบบและองค์กรที่ เกี่ยวข้อง	๑๔๒

บรรณานุกรม	๑๒๕
------------------	-----

ภาคผนวก	๑๓๕
---------------	-----

ประวัติผู้เขียน	๑๔๕
-----------------------	-----

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย